

Risale-i Nur'un yolu



Üstad Bediüzzaman Hazretleri, “Cenab-ı Hak’ka vasıl olacak (ulaşacak) tarikler (yollar) pek çoktur. Bütün hak tarikler Kur’ân’dan alınmıştır. Fakat tarikatlerin (yolların) bazısı bazısından daha kısa, daha selâmetli, daha umumiyetli oluyor. O tarikler içinde, kasır fehminle Kur’ân’dan istifade ettiğim acz ve fakr ve şefkat ve tefekkür tarikidir”¹ diyerek, hem mahbubiyet yani sevillecek halde bulunmak, hem Rahman, hem Rahim ve hem de Hakîm ismine dayanan ve dört hatveden (adımdan) ibaret olan bu yolun veya mesleğin Risale-i Nur’un yolu ve mesleği olduğunu belirtmektedir. Risale-i Nur, acz, fakr, şefkat, tefekkür tarikindeki dört hatvenin izahatını en güzel şekilde yapmakta ve nazarlara arz etmektedir.² En selâmetli, en kısa, en umumi ve cadde-i kübra olan Risale-i Nur yolu ve mesleği,³ huzur-u daimiyi, yani “her an Allah’ın huzurunda olmak ve onun müşahedesi altında bulunmak ve her şeyde Onu görmek” idrak ve şuurunu kazandırmaktadır. Daha öz ifadeyle, “mevcudatı kendileri hesabına hizmetten azlederek, Fatır-ı Zülcelâl hesabına istihdam edip, Esma-i Hüsnasının mazhariyet ve ayinedarlık vazifesinde istimal ederek, mana-i harfî nazarıyla onlara bakıp, mutlak gafletten kurtulup huzur-u daimiye girmektir; her şeyde Cenab-ı Hakk’a bir yol bulmaktır. Elhâsıl, mevcudatı mevcudat hesabına hizmetten azlederek, mânâ-i ismiyle bakmamaktır.”⁴

Risale-i Nur’un bu nurânî mesleğinin ve yolunun esası ve mahiyeti nefsi terbiye ederek hizaya getirmektir. Birinci adımda; nefsi temize çıkarmamak, daima kusurlu görmektir. İkinci adımda; nefsin hoşuna giden şiddetli arzu ve isteklerde nefsi unutmak ve ölümde ve hizmette düşünmektir. Üçüncü adımda; kemalini kemalsizlikte, kudretini aczde, gınasını (zenginliğini) fakrde bilmektir. Dördüncü adımda da; enaniyeti bırakıp, bizzat nefsi hiç olduğunu ve Mucid-i Hakikin bir âyine-i tecellisi bulunduğunu görmektir.⁵

Kırk senelik yolu, kırk dakikaya indiren⁶ ve imanın, ibadetin ve amal-i salihanın ruhu ve hayatı hükmünde olan ihlâsı⁷ esas alan ve hakikat mesleği olan Risale-i Nur yolunun evradı, programı başta sünnet-i seniyyeye ittibadır. Yani Peygamber Efendimizi (asm) esas alarak, onun yolundan gitmektir. Bu noktada, farzları eda etmek ve kebair denilen büyük günahlardan çekinmek,⁸ bilhassa, “mânâsı, Cenab-ı Hakk’ı tesbih, tazim ve şükür olan”⁹ ve bütün ibadetlerin nurânî fihristesi ve kudsî haritası olan namazı¹⁰ tadil-i erkân ile kılmak ve Efendimizin (asm) sünneti ve evradı olan¹¹ ve namazın manasını kuvvetlendirip takviye eden¹² namazın arkasındaki tesbihatı yapmaktır.¹³ Bütün bunları devam ettirmek, kuvvetlendirmek ve muhafaza etmek için de, Risale-i Nur’la her gün en az beş on dakika “okumak, yazmak veya dinlemek” cihetiyle bir miktar meşgul olmaktır.¹⁴

Nurânî ve kudsî olan Risale-i Nur’un mesleği ve yolunun hedefi şudur: Kur’ân-ı Mu’cizülbeyan’ın daire-i kudsiyetine girmek; daima nura, ihlâsa, imana kuvvet verip¹⁵ “insan-ı kâmil olmak için çalışmak; yani hakikî mü’min ve tam bir Müslüman olmak; yani, yalnız sûrî değil, belki hakikat-ı imanı ve hakikat-i İslâmı kazanmak; yani şu kâinat içinde ve bir cihette kâinat mümessili olarak, doğrudan doğruya kâinatın Halık-ı Zülcelâl’ine abd olmak ve muhatap olmak ve dost olmak ve halîl olmak ve ayine olmak ve ahsen-i takvîmde olduğunu göstermekle, beniademin melaikeye rüçhaniyetini

ispat etmek; ve şeriatın imânî ve amelî cenahlarıyla makamat-ı âliyyede uçmak ve bu dünyada saadet-i ebediyeye bakmak, belki de o saadete girmektir.”¹⁶

Bu zamanın özelliğine dikkat çeken Üstad Bediüzzaman Hazretleri, “Risale-i Nur mesleği, tarikat değil, hakikattir, Sahabe mesleğinin bir cilvesidir. Bu zaman tarikat zamanı değil, imanı kurtarmak zamanıdır.” “Risale-i Nur, bu hizmeti lillahilhamd en müşkül ve ağır zamanlarda yapmış ve yapıyor. Risale-i Nur dairesi, Hazret-i Ali ve Hasan ve Hüseyin’in (ra) ve Gavs-ı Azamın (ks) ihbarat-ı gaybiyeleriyle, şakirtlerinin bu zamanda bir dairesidir. Zaten Üveysî bir surette doğrudan doğruya hakikat dersimi Gavs-ı Azam’dan (ks) ve Zeynelabidin (ra) ve Hasan, Hüseyin (ra) vasıtasıyla İmam-ı Ali’den (ra) almışım. Onun için, hizmet ettiğimiz daire onların dairesidir.”¹⁷ ifadeleriyle bu kudsi mesleğin seçkinliğini ve üstünlüğünü belirtmektedir. Çünkü “Risale-i Nur, ibadet yerinde ilim içinde hakikate bir yol açmış, süluk ve evrad yerinde mantıkî bürhanlarla ilmî hüccetler içinde hakikatü’l-hakaika yol açmış ve ilm-i tasavvuf ve tarikat yerinde doğrudan doğruya ilm-i kelâm içinde ve ilm-i akide ve usulü’l-din içinde bir velâyet-i kübra yolunu açmış ki; bu asrın hakikat ve tarikat cereyanlarına galebe çalan felsefî dalaletlere galebe ediyor; meydandadır.”¹⁸ Evet, “Yetmiş-seksen senelik bir seyr-i sülûkla kutbiyete ve gavsiyete erişen pek ender zatların bir noktaya kadar gidip ‘Burası müntehadır, ilerisine gidilmez’ dedikleri mertebeleri, Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin Kur’ân’dan bulduğu bir yolla, ilimle daha ilerisine gittiği aşikârdır.”¹⁹

Tamamen Kur’ânî olan ve Kur’ân’dan gelen Risale-i Nurlar, “yalnız aklî mesail-i ilmiye değil, belki kalbi, ruhi, hâlî mesail-i imaniyedir ve pek yüksek ve kıymettar maarif-i ilâhiye hükmündedirler.”²⁰ ve bütün eczaları, Kur’ân-ı Mu’cizü’l-Beyân’ın cadde-i nurânisinde birer elektrik lâmbası hizmetini gören²¹ Risale-i Nur’un yoluna ve mesleğine girenlere, Üstad Bediüzzaman Hazretleri, “Risale-i Nur’a sadakat ve sebatla çalışmalarını tavsiye etmektedir.”²² Çünkü “en halis ve en selâmetli ve en mühim ve en muvaffakiyetli hizmet Risale-i Nur şakirtlerinin daireleri içindeki kudsi hizmettir.”²³ Ve “Seciye-i âliye-i Sahabeyi ve meşreb-i nurani-i Peygamberiyi beyan eden Risale-i Nur dairesindeki feyiz”²⁴ başka yol ve mesleklere ihtiyaç bırakmıyor.²⁵

Bu sebeplerle, Risale-i Nur’a intisabın çok ehemmiyeti var. Bu yolda bütün âlem-i İslâm namına dinsizliğe karşı mücadele vaziyetini alan akli başında bir adam, o elmas gibi mesleğini terk edip başka mesleklere giremez.²⁶

DİPNOTLAR:

1-Sözler 773, 2-age.776, 3-age.777, 4-age.777, 5-age.776, 6-Mektubat 41, 7-Lem’alar 372, 8- Sözler 774, 9-age.70, 10-age.72, 11-Kastamonu Lahikası 134, 12- Sözler 71, 13-age.774, 14-Emirdağ Lahikası 657, 15-Lem’alar 396, 16-Mektubat 775, 17- Emirdağ Lahikası 130, 18-Hizmet Rehberi 51, 19-Tarihçe-i Hayat 1065, 20- Hizmet Rehberi 224, 21-Mektubat 552, 22- Hizmet Rehberi 192, 23-age. 197, 24-Lem’alar 633, 25-age.632, 26-age. 633

31 Mayıs 2011, Salı Yeni Asya Gazetesi